

[Stær Johansen.]

er sagt om forholdet til folketing og regering, for så vidt angår målsætningen, og om fra tid til anden at tage radioproblemerne op til drøftelse her i tinget. Det vil kun være en fordel.

Om styrelsesordningen blot dette, at det efter min mening ville være det bedste med et radioråd valgt af de licensbetalende lyttere, men det må erkendes, at det er nok en ønskedrøm, som i praksis er vanskelig at realisere. Under disse omstændigheder forekommer det mig, at den nuværende ordning i store træk er den bedste.

Vi vil fra vor side gerne diskutere en ændret sammensætning af programudvalget, når lovforslaget fremsættes. Jeg finder i hvert fald ikke ordningen med de 10 sagkyndige udpeget af ministeren heldig. Den sagkyndige ekspertise må findes inden for murene.

Endelig er der spørgsmålet om finansieringen. Her er jeg afgjort uenig med ministeren, når han peger på finansiering over skatterne fremfor licensfinansiering. Jeg er derimod enig i, at licensfritagelse af sociale grunde ikke bør belaste radioens budget, men afholdes af de sociale budgetter.

I øvrigt venter vi med spænding på ministerens fremsættelse af de to lovforslag, der vil betyde ændringer i den nuværende lovgivning om radio og tv.

Johan Philipsen: Må jeg først sige kulturministeren tak for redegørelsen og den dertil knyttede indbydelse til diskussion, før ministeren lægger sig fast ved fremsættelse af et lovforslag. Den valgte form siger os, at der er alvor i ønsket om, at den kommende lovrevision får bredest mulig dækning her i folketinget.

Jeg hørte nok socialdemokratiets ordfører, hr. Robert Pedersen, anvende formuleringen „de politiske muligheder“, hvilket normalt her i tinget betyder, at hvad man kan få flertal for, det vil man gennemføre, men jeg har ikke haft i tankerne, at det overhovedet har strejft hr. Robert Pedersens tankegang, at en lov af denne art skulle gennemføres med 1 stemmes flertal, og der er altså ingen sigtelse fra min side rettet imod den valgte formulering.

Debatten finder jo sted under vilkår, hvor den tekniske udvikling er forløbet meget

hurtigere, end de allerfleste af de daglige brugere af radio og fjernsyn i grunden aner. Den tekniske puls slår hurtigt, og udviklingen vil efter min opfattelse meget hurtigt ændre vilkårene for det monopol, som Danmarks radio i øjeblikket har; den udvikling vil måske slå monopolet ud som enerådende eller løbe det delvis over ende. Venstre hilser en udvikling, hvor monopolet bliver mindre udtalt, velkommen. Jeg håber, man lægger mærke til denne relativt forsigtige formulering.

Venstre er enig med ministeren i en lang række af hans generelle betragtninger, specielt er vi enig i, at vilkårene for radio- og tv-spredning er et af de store og væsentlige kulturpolitiske spørgsmål, og jeg kan erklære mig enig i, at den kommende radioordning må opbygges, således at der er mulighed for stadig fornyelse. Men denne smukke målsætning følger ministeren jo ikke helt selv. Det fremgår ikke af redegørelsen, at ministeren er særlig ivrig efter at bryde Danmarks radios monopol, for ingen anden enkelthandling ville jo give så stor en fornyelse, som at monopolet bliver brudt. Ministeren siger, at konkurrerende selskaber vil foranledige en almindelig kvalitetsforringelse og give konkurrence på det mest vulgære og åndsforladte plan. Heroverfor vil jeg gerne citere, hvad professor Søren Sørensen i Århus sagde forleden ved det nylig afholdte lytter- og seermøde i Århus. Her gjorde Søren Sørensen sig til talsmand for en todeling af Danmarks radio ved at udtale, at en todeling ville udløse en ædel kappestrid og være en frugtbar spore. Der er altså andre meninger om denne sag, og jeg kender personlig intet område, hvor konkurrence har virket kvalitetsforringende, tværtimod, den virker altid kvalitetsforbedrende.

Ordet „alsidig“ i den nuværende radiolov er også blevet brugt og misbrugt som afværgeord. I læ heraf er der udsendt adskilligt, som efter min opfattelse hverken er kulturelt eller oplysende.

Må jeg dernæst knytte nogle kommentarer til en række enkeltheder i redegørelsen.

Venstre er enig i, at Danmarks radio ved en lovrevision bør have lov til at producere undervisningsprogrammer, også billedkassetter, uden at de først bliver udsendt i æteren. De nuværende tilstande er lidet rationelle. Men vi har uægtelig et meget alvor-